

Publicerad 2008-05-17 21:22 av Tacroy

Alla dessa dagar

Jag slår näven i tegelväggen
och jag skriker

Du tar mig för given

Jag ska inte ta dig för given
men för dig är det helt okej

Du har det svårt

Du har det tufft

Ingen förstår dig

Bla bla bla

Vem bryr sig?

Du är som alla andra

Du betyder allt
åtminstone i ditt eget liv

Jag slår näven i tegelväggen

Jag skriker

Skriker åt dig

Fatta!

Du är som alla andra

Du tror att du är unik

Men öppna ögonen

Du är ingen unik snöflinga

För om alla är unika

så är ingen unik

Jag slår näven i tegelväggen

Skriker åt dig

Öppna ögonen

Du säger att du inte vill ha

det småborgliga livet

VVV

Villa Volvo Vovve

och ändå är det den vägen du går

Du säger att du ska bort

men varje gång hittar du på en ursäkt

till att stanna

Du säger att ingen förstår dig

men hur ska vi kunna göra det

när du aldrig släpper in oss

Du säger att ingen kan älska dig
Folk älskar dig
men så fort de visar det
vänder du dem ryggen
slår på kylan
knuffar bort dem från din närhet

Jag slår näven i tegelväggen
Jag gråter
Gråter över din oförmåga att se dig själv
att du inte ser att du är precis som du inte vill

Jag slår näven i tegelväggen
och jag gråter
för just nu har jag jävligt ont i näven

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Tacroy med Poeter.se id #23037 innehar upphovsrätten